

عنوان مقاله:

تاثیر روانشناختی یکی از مولفه های محیط ساخته شده هنگام تجربه ی بدنمند در ارتقاء کیفیت یادگیری دانشجویان معماری ** (نمونه موردی دانشجویان دانشگاه سراسری و آزاد و غیرانتفاعی استان گیلان)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری- شهر: " از معماری زیست مبنا تا آرمانشهر" (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سید کسری میر پادیاب - دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران.

ایرج اعتصام - استاد، گروه معماری و شهرسازی دانشگاه تهران، ایران

جمال الدین سهیلی - دانشیار، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران.

خلاصه مقاله:

محیط می تواند توسط مولفه های خود بر ما تاثیر بگذارد. در طراحی فضاهای آموزشی و به ویژه فضاهای آموزشی ای که مختص طراحی معماری هست (برای کلاس ها و کارگاه های عملی) رعایت اصولی که روانشناسان به آن دست یافتن بسیار حائز اهمیت هست. یکی از این اصول داشتن ویژگی های خلوت و احساس تعلق به مکان و متناسب بودن حس و حال ویژه ی هر مکان با نوع استفاده از آن فضا هست. ما در این تحقیق سعی کردیم با استناد روش کتابخانه ای و مقالات معتبر عوامل موثر خلوت را بررسی کرده و به کمک جامعه آماری مورگان پرسشنامه ای تهیه و از دانشجویان در مقطع کارشناسی ارشد رشته معماری ورودی ۹۸ از دانشگاه های سراسری گیلان، و دانشگاه آزاد رشت و موسسه غیرانتفاعی راهبرد شمال رشت به تحقیق به عمل آوریم. نتایج این بررسی نشان می دهد که اگر عوامل تاثیرگذار بر میزان کیفیت خلوت در فضا توسط معمار به صورت کنترل شده اعمال شود، می تواند علاوه بر این که میزان یادگیری دانشجویان معماری را افزایش دهد بلکه منجر به ارتقا نمره درس طراحی معماری آن ها هنگام آموزش معماری شود.

کلمات کلیدی:

معنای مکان، آموزش معماری، فضای شخصی، ترجیح مکانی، تجربه خلوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1897672>

